

Galeria Miejska
we Wrocławiu

ul. Kiełbaśnicza 28, 50-109 Wrocław
biuro@galeriamiejska.pl, tel. +48 71 344 67 20

www.galeriamiejska.pl

Maciej Albrzykowski (ur. 1960 r. w Zakopanem) – jest absolwentem PLSP im. A. Kenara w Zakopanem oraz PWSSP we Wrocławiu, gdzie uzyskał dyplom w zakresie rzeźby w pracowni doc. Feliksa Kociankowskiego. Obecnie prowadzi zajęcia w Katedrze Rzeźby na macierzystej uczelni. W pracy artystycznej zajmuje się rzeźbą, rysunkiem, instalacją, realizuje interwencje w przestrzeni publicznej. Swoim działaniom często nadaje charakter intermedialności, wykorzystuje nowoczesne technologie, dzięki którym buduje rzeźby interaktywne. Równie często stosuje jednak klasyczne metody odlewnicze i techniki obróbki drewna. Wziął udział w blisko stu wystawach zbiorowych i indywidualnych, plenerach, sympozjach oraz konkursach artystycznych.

Marcin Berdyszak (ur. 1964 r. w Poznaniu) – w latach 1983-1988 studiował w PWSSP w Poznaniu gdzie uzyskał dyplom z rzeźby w pracowni prof. Macieja Szańkowskiego oraz z malarstwa u prof. Włodzimierza Dudkiewicza. Od roku 1989 jest pracownikiem dydaktycznym w macierzystej uczelni. W 2005 r. uzyskał tytuł profesora zwyczajnego. Obecnie prowadzi zajęcia na Wydziale Rzeźby i Działań Przestrzennych w Katedrze Działań Przestrzennych. Brał udział w ponad 60 wystawach indywidualnych w Polsce i za granicą oraz w licznych międzynarodowych pokazach grupowych. Autor obiektów przestrzennych i performansów. Jego prace stoją na pograniczu form rzeźbiarskich, instalacji oraz realizacji multimedialnych. W latach 80. w swojej działalności artystycznej wykorzystywał trudno dostępne miejsca jak żwirownia czy kamieniołomy. Jego realizacje tworzone w przestrzeniach galeryjnych często przekraczają ich realny obszar wprowadzając elementy świata zewnętrznego. Interesuje go problematyka upływu czasu, ślady jego działania – co sugeruje wykorzystywany przez Berdyszaka motyw gnijących lub usychających owoców. Jego twórczość charakteryzuje się różnorodnością środków wyrazu i materiałów; artysta wykorzystuje metal, drewno, ziemię, szkło, materiały organiczne i *ready made*.

Jan Chwałczyk (ur. 1924 r. w Krośnie) – ukończył PWSSP we Wrocławiu, broniąc dyplomu w pracowni Eugeniusza Gepperta w 1951 r. Należy do czołowych postaci wrocławskiej sceny artystycznej, którą kształtował od lat powojennych, współtworząc grupę Funkcja Formy i Koloru oraz prowadząc Galerię Sztuki Informacji Kreatywnej (1972-74). Od lat 60. zajmował się sztuką pocztą, sztuką kinetyczną oraz abstrakcją analityczną. Charakterystyczne dla jego twórczości są formy przestrzenne wykonywane z płyt metalowych MDF i PCV, pokrywanych farbami akrylowymi. Są one wyrazem konsekwentnie podejmowanej przez Chwałczyka problematyki światła i barwy. Poza działalnością artystyczną zajmuje się także teorią sztuki. Jego autorskie wypowiedzi przyjmują często charakter tekstów konceptualnych, definiujących proces twórczy i realizacje artystyczne. Jest artystą niezwykle wszechstronnym, tworzy instalacje przestrzenne, obiekty, rzeźby, malarstwo i rysunek. Prace Chwałczyka pokazywane były na ponad 300 wystawach zbiorowych w Polsce i za granicą oraz około 50 ekspozycjach indywidualnych

Tomasz Domański (ur. 1962 w Giżycku) – w 1993 r. uzyskał dyplom z rzeźby w pracowni prof. Leona Podsiadłego w PWSSP we Wrocławiu. W 2003 r. obronił doktorat. Tworzy wielkoskalowe rzeźby, instalacje, formy pomnikowe, fotografie i rysunki. Podwójny stypendysta Ministra Kultury i Sztuki w latach 1990 oraz 1992 r. W jego twórczości powracającym motywem jest przemijanie, efemeryczność, graniczność, proces przemiany.

Galeria Miejska
we Wrocławiu

ul. Kiełbaśnicza 28, 50-109 Wrocław
biuro@galeriamiejska.pl, tel. +48 71 344 67 20

www.galeriamiejska.pl

Jest autorem licznych projektów realizowanych w przestrzeni publicznej. Od lat 90. intensywnie wystawia swoje prace na wystawach indywidualnych i grupowych. Bierze udział w międzynarodowych sympozjach i konferencjach. Jego prace znajdują się w zbiorach publicznych w Polsce, Belgii, Francji i Niemczech.

Wanda Gołkowska (ur. 1925 r. w Rzeszowie, zm. 2013 r.) – była jedną z prekursorów polskiego konceptualizmu oraz ruchu *mail art*. Studiowała na wrocławskiej PWSSP, gdzie w 1952 r. obroniła dyplom u prof. Eugeniusza Gepperta. Od lat 50. była aktywną uczestniczką wrocławskiego życia artystycznego, współtworząc takie grupy jak: Poszukiwania Formy i Koloru oraz Grupę Wrocławską. We wczesnym etapie twórczości wykonywała głównie przedstawienia figuratywne, porzuciła jednak narzuconą tendencję socrealizmu na rzecz sztuki informel i abstrakcji, będących dla niej formą artystycznego protestu. Przełomowym momentem dla sztuki Gołkowskiej było I Biennale Form Przestrzennych w Elblągu (1965 r.) – od tego czasu jej realizacje przybierają dużo bardziej uporządkowany, syntetyczny i geometryczny charakter. Na przełomie lat 60. i 70. związana była z prowadzoną przez Jerzego Ludwińskiego wrocławską Galerią Pod Moną Lisą, w której w 1968 r. odbyła się indywidualna wystawa jej prac pt. „Układy otwarte”. Tytułowe realizacje były syntezą jej ówczesnej postawy twórczej odchodzącej od kategorii stabilności oraz skończoności dzieła sztuki. Prace Gołkowskiej prezentowane były na blisko 400 wystawach zbiorowych i około 40 indywidualnych - ogólnopolskich i międzynarodowych. Ponadto brała czynny udział w licznych plenerach, sympozjach i akcjach artystycznych, zarówno jako artystka jak i współorganizatorka.

Alojzy Gryt (ur. 1937 r. w Niedobczycach) – w roku 1962 ukończył studia architektoniczne na Politechnice Wrocławskiej, następnie w 1965 r. obronił dyplom z zakresu rzeźby architektonicznej na wrocławskiej PWSSP. Długoletni profesor na macierzystej uczelni. Tworzy rzeźby, formy przestrzenne, instalacje *site specific*, malarstwo i rysunek. W swojej sztuce często zestawia kontrastowe materiały jak szkło, kamień, metal, drewno. Obok walorów czysto materialnych równie ważna jest dla niego przestrzeń i światło. Stąd w jego dorobku twórczym ważne miejsce zajmują instalacje przestrzenne. Od lat 70. wystawia swoje prace na ekspozycjach indywidualnych i zbiorowych w kraju i za granicą.

Grażyna Jaskierska-Albrzykowska (ur. 1961r. w Nowym Targu) – absolwentka PLSP im. Antoniego Kenara w Zakopanem oraz Wydziału Malarstwa, Grafiki i Rzeźby PWSSP we Wrocławiu. Dyplom z rzeźby uzyskała w pracowni prof. Leona Podsiadłego w 1988 r. Obecnie pracuje jako profesor w Katedrze Rzeźby wrocławskiej ASP. W swoich realizacjach posługuje się klasycznymi tworzywami jak drewno, kamień, stal, które łączy ze szkłem, skórą, sianem, nierzadko wzbogacając je np. o medium fotografii. Jej prace dotyczą problemu czasowości, różnych rodzajów pamięci, kontekstów przemian oraz kondycji istnienia. Wzięła udział w blisko 70 wystawach grupowych oraz 15 indywidualnych w Polsce i za granicą.

Zdzisław Jurkiewicz (ur. 1931 w Wolsztynie, zm. 2012 we Wrocławiu) – jedna z najwybitniejszych postaci wrocławskiej awangardy. Jego działania z zakresu malarstwa, fotografii i form przestrzennych niejednokrotnie wyprzedzały istniejące tendencje w sztuce. Jurkiewicz ukończył architekturę na Politechnice Wrocławskiej, gdzie w 1965 roku

Galeria Miejska
we Wrocławiu

ul. Kiełbaśnicza 28, 50-109 Wrocław
biuro@galeriamiejska.pl, tel. +48 71 344 67 20

www.galeriamiejska.pl

obronił doktorat poświęcony zagadnieniu koloru w procesie projektowania przestrzennego architektury. Uczęszczał także do pracowni Eugeniusza Gepperta, rozwijając zaszczerpioną we wczesnej młodości pasję malarską. Wieloletni pedagog Politechniki Wrocławskiej. W roku 1996 uzyskał tytuł profesora zwyczajnego. Od końca lat 60. Jurkiewicz badał pojemność i granice medium malarskiego. W tym samym czasie zaczął realizować ideę „kształtu ciągłości”, w ramach której powstała seria rysunków, obiektów i działań. Jednym z najważniejszych elementów tej koncepcji było zniesienie podziału na figurę i tło. Od połowy lat 70. kontynuował przez kilka lat cykl „obrazów ostatecznych”, które zaprezentował w warszawskiej galerii Foksal oraz Galerii Foto-Medium-Art we Wrocławiu. Istotnym motywem twórczości Jurkiewicza było jego zainteresowanie astronomią, światem biologii i nauki - konstruował teleskopy, fotografował gwiazdy, hodował egzotyczne rośliny, budował obiekty dla gryzoni. Rozwijane pasje świadczyły przede wszystkim o potrzebie eksperymentu i poszerzaniu obszaru sztuki, której tradycyjne formy były dla Jurkiewicza mało wydolne. Od końca lat 50. artysta intensywnie wystawiał swoje prace w Polsce i za granicą, m.in. w galerii Richarda Demarco w Edynburgu, na Biennale Sztuki w São Paulo czy Centre Pompidou w Paryżu. Był laureatem licznych nagród i wyróżnień oraz stypendystą Fundacji Kościuszkowskiej (Nowy Jork, 1976). Prace Jurkiewicza znajdują się w najważniejszych polskich zbiorach publicznych, m.in. Muzeum Narodowego w Warszawie, Wrocławiu, Poznaniu, Szczecinie, Muzeum Sztuki w Łodzi, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w Warszawie czy Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku.

Wojciech Kaniowski (ur. 1953 r. we Wrocławiu) – absolwent PWSSP we Wrocławiu. Dyplom z wyróżnieniem z malarstwa i malarstwa architektonicznego w pracowni prof. Konrada Jarodzkiego i prof. Mieczysława Zdanowicza uzyskał w 1977 r. Jest profesorem na wrocławskiej ASP gdzie prowadzi zajęcia w Pracowni Malarstwa w Architekturze i Urbanistyce. Poza malarstwem zajmuje się także projektowaniem graficznym.. Brał udział w kilkudziesięciu wystawach i konkursach malarskich, uzyskując liczne nagrody i wyróżnienia. Jego prace znajdują się w zbiorach prywatnych i państwowych w Polsce, Niemczech, Kanadzie, Francji i Stanach Zjednoczonych.

Teresa Kłaman (ur. 1948 r. w Gdańsku) – rzeźbiarka i ceramiczka związana ze środowiskiem Gdańskim. W roku 1972 ukończyła PWSSP w swoim rodzinnym mieście, uzyskując dyplom na Wydziale Rzeźby. Przez lata związana była z macierzystą uczelnią, gdzie prowadziła Pracownię Ceramiki Artystycznej. Tworzy obiekty z granitu i gliny oraz rysunki charakteryzujące się silnymi odniesieniami do zasad rysunków technicznych. W roku 2012 była laureatką Nagrody Prezydenta Miasta Gdańska w Dziedzinie Kultury. Jej dorobek wystawienniczy liczy kilkanaście ekspozycji indywidualnych oraz blisko stu grupowych w kraju i za granicą.

Paulina Komorowska-Birger (ur. 1965 r.) – studiowała we wrocławskiej PWSSP na Wydziale Ceramiki i Szkła. Od 1992 roku pracuje na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego, obecnie na stanowisku dyrektora Instytutu Sztuk Wizualnych. Podstawowy materiał plastyczny stanowi w jej twórczości szkło. Komorowska-Birger wyraźnie rozwija jednak jego potencjał wprowadzając je do wielkoskalowych rzeźb, instalacji przestrzennych czy dopełniając nim obiekty ready-made. Od początku lat 90.

Galeria Miejska
we Wrocławiu

ul. Kiełbaśnicza 28, 50-109 Wrocław
biuro@galeriamiejska.pl, tel. +48 71 344 67 20

www.galeriamiejska.pl

aktywnie wystawia swoje prace na ogólnopolskich i międzynarodowych wystawach indywidualnych i zbiorowych.

Anna Kutera (ur. 1952 w Zgorzelcu) – ukończyła wrocławską PWSSP. Dyplom na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby, w pracowni Konrada Jarodzkiego obroniła w 1977 r. Jedną z czołowych przedstawicielek wrocławskiej sztuki awangardowej lat 70. Była współzałożycielką Galerii Sztuki Najnowszej (1975-1980). Pośród wielu dziedzin jej aktywności twórczej znajduje się fotografia, wideo, formy przestrzenne, instalacja dźwiękowa, malarstwo oraz performance. Jej prace pokazywane były na wystawach indywidualnych m.in. w Galerii St:Petri w szwedzkim Lund, Artculture Resource Centre w Toronto czy historycznej już Galerii Remont w Warszawie. Ponadto włączane były do licznych ekspozycji grupowych w uznanych ośrodkach artystycznych w Kraju i zagranicą. W roku 1982 wzięła udział w jednym z najważniejszych przeglądów sztuki współczesnej Documenta '7 w Kassel. Prace Kutery znajdują się w zbiorach m.in.: Muzeum Narodowego w Warszawie, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w Warszawie, Królewskiej Biblioteki Sztuki w Kopenhadze czy Kolekcji Dolnośląskiego Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych.

Romuald Kutera (ur. 1949) – w 1975 roku ukończył Wydział Malarstwa, Grafiki i Rzeźby wrocławskiej PWSSP. Dyplom obronił w Pracowni Malarstwa prof. Alfonsa Mazurkiewicza. Jest artystą multimedialnym, który od początku drogi twórczej sięgał po media takie jak film, fotografia, performance. Współzałożyciel Galerii Sztuki Najnowszej, działającej w latach 1975-1980 i kształtującej obraz sztuki kontekstualnej w Polsce. Jest jedną z najważniejszych postaci wrocławskiej awangardy lat 70. W 1976 r. na wzięcie udział w pierwszym, światowym pokazie poświęconym sztuce kontekstualnej na Uniwersytecie w Lund w Szwecji. W latach 80. sformułował autorską koncepcję „Filmów czytanych”, w której proponował nowe rozumienie filmu jako malarstwa, druku czy instalacji. W tym okresie ujawniła się jego fascynacja tematem wody, do którego będzie powracał przez okres lat 90. i 2000. W jego działalności twórczej stale obecna jest potrzeba eksperymentu z fotografią. Od około 2009 roku wprowadza oryginalne techniki fotograficzne na blasze i autorskie „kuteratypie”. Swoje prace wystawiał na licznych wystawach indywidualnych, m.in. w Galerii Labirynt w Lublinie, Muzeum Narodowym we Wrocławiu, Muzeum Współczesnym Wrocław.

Christos Mandzios (ur. 1954 r. we Wrocławiu) – studia z zakresu rzeźby ukończył we wrocławskiej PWSSP w 1985 r. w pracowni prof. Leona Podsiadłego. Od roku 1989 jest pracownikiem dydaktycznym macierzystej uczelni. Motywem przewodnim w jego działalności rzeźbiarskiej jest uniwersalna figura człowieka. Zainteresowania antropocentryczne dopełniane są przez zastosowanie tak zróżnicowanych technik jak odlew, spawanie, cięcie, przez skazy fakturalne oraz tworzywa takie jak metal, szkło, papier, chleb czy jedwab. Na jego dorobek artystyczny składają się wystawy indywidualne i grupowe w Kraju i za granicą; udział w sympozjach i konkursach rzeźbiarskich, spotkaniach autorskich oraz licznych warsztatach artystycznych.

Daria Milecka – ukończyła studia kulturoznawcze na UWr (1990 r.) oraz malarskie w pracowni prof. Wandy Gołkowskiej w PWSSP we Wrocławiu (1996 r.). Obecnie prof. nadzw.

Galeria Miejska
we Wrocławiu

ul. Kiełbaśnicza 28, 50-109 Wrocław
biuro@galeriamiejska.pl, tel. +48 71 344 67 20

www.galeriamiejska.pl

w Pracowni Malarstwa i Rysunku wrocławskiej ASP, prowadzi także Pracownię Słowa i Obrazu w Katedrze Mediacji Sztuki. Jest malarką, która obok klasycznych metod posługuje się unikatowymi, autorskimi technikami. Bada relacje pomiędzy obrazem a słowem istniejące w kulturze wizualnej. Brała udział w ponad stu wystawach grupowych w kraju i za granicą, w instytucjach takich jak: Galeria El w Elblągu, Galeria 72 w Chełmie, Galeria Labirynt w Lublinie, Muzeum Narodowe w Gdańsku, Muzeum Narodowe we Wrocławiu, Muzeum Modern Art w Hünfeld, Austria Center Vienna.

Eugeniusz Minciel (ur. 1958 r. w Dębnie Lubuskim) W latach 1980-1985 studiował na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby w PWSSP we Wrocławiu. Otrzymał dyplom z wyróżnieniem w pracowni malarstwa prof. Wandy Gołkowskiej. W latach 1984-1989 roku był ostatnim asystentem w tejże pracowni. Uważany jest za przedstawiciela abstrakcji konkretnej, a jego indywidualny styl mieści się pomiędzy malarstwem niefiguracywnym i ekspresjonistycznym. Wśród wybranych wystaw indywidualnych znajdują się prezentacje w Galerii El w Elblągu, w Muzeum Narodowym we Wrocławiu oraz w Galerii Doxa w Czeskim Krumlovie. Jego prace znajdują się w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie, Muzeum Narodowego we Wrocławiu i kolekcjach prywatnych w Polsce i za granicą.

Tomasz Niedziółka (ur. 1977 r.) – absolwent Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu. Dyplom z ceramiki obronił u prof. Krystyny Cybińskiej. Obecnie wykładowca w Katedrze Mediacji Sztuki wrocławskiej ASP. Niedziółka od początku drogi twórczej stara się reinterpretować pojęcie formy ceramicznej. Bada możliwości klasycznego materiału, poszerza granice gatunku wchodząc na obszar szeroko rozumianej rzeźby i realizując obiektu wielkoskalowe. Inspiracje pracami rzeźbiarski widoczne były m.in. w cyklu „Naturalnie ukształtowane” – w hołdzie Alinie Szapocznikow z 2003 r. Jego prace znajdują się w zbiorach muzealnych we Wrocławiu, Poznaniu, Wałbrzychu, a także w kolekcjach prywatnych w kraju i zagranicą.

Przemysław Pintal (ur. 1965 r. we Wrocławiu) – w latach 1985-87 studiował Historię Sztuki na UW, w 1987 r. rozpoczął studia malarskie na poznańskiej PWSSP, które kontynuował we Wrocławiu w latach 1988-92. Dyplom obronił w pracowni prof. Wandy Gołkowskiej. Zaraz po studiach objął stanowisko asystenta, a następnie adiunkta na Wydziale Malarstwa i Rzeźby wrocławskiej ASP. Od roku 2009 profesor nadzwyczajny w Katedrze Rysunku na tejże uczelni. Jest artystą multimedialnym, realizującym instalacje site-specific, obiekty, video, malarstwo i rysunek. Od lat 2000 pracuje także jako kurator wystaw i organizator festiwali oraz konferencji poświęconych sztuce.

Leon Podsiadły (ur. 1932 w Drocourt, Francja) – twórca rzeźb, obiektów przestrzennych i rysunków. Studiował we wrocławskiej PWSSP. Dyplom z rzeźby w pracowni Borysa Michałowskiego obronił w 1958 r. W latach 1965-1970 był pedagogiem w Szkole Sztuk Pięknych w Conacry, w Gwinei. W 1970 r. rozpoczął działalność pedagogiczną na macierzystej uczelni, gdzie w 1990 r. uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego. We wczesnych realizacjach Podsiadłego odnaleźć można wpływy Dunikowskiego, Michałowskiego i Czepelewskiego, które wzbogacał o inspiracje nurtami międzynarodowymi. Lata 60. były w twórczości Podsiadłego okresem, w którym obok

Galeria Miejska
we Wrocławiu

ul. Kiełbaśnicza 28, 50-109 Wrocław
biuro@galeriamiejska.pl, tel. +48 71 344 67 20

www.galeriamiejska.pl

rzeźb realizowanych w klasycznych materiałach, pojawiały się prace formowane w blasze, ze szernianego drewna czy z przedmiotów gotowych. Powoli odchodził on także od identyfikowalnych formuł rzeźbiarskich starając się nadać obiektom charakter ulotności i niedefiniowalności. Pomimo podejmowanych prób z nieszlachetnymi materiałami typowe dla jego sztuki będzie przywiązanie do tradycyjnych tworzyw jak kamień, kolorowe metale, drewno. W swojej działalności artystycznej wypowiadał się zarówno poprzez małą, kameralną formę rzeźbiarską, jak i wielkoskalowe realizacje, w tym także rzeźby w przestrzeni publicznej. Jego prace pokazywane były na licznych wystawach w Polsce, Francji, Niemczech, Belgii, Kanadzie i Stanach Zjednoczonych.

Barbara Ropelska – absolwentka Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej, którą ukończyła w 1972 r. Zajmuje się malarstwem przestrzennym, rysunkiem, instalacją, performancem i teatrem eksperymentalnym. W swoich realizacjach artystycznych skupia się na zagadnieniu podróżowania, który interesują ją zarówno z perspektywy historii, czasu oraz przestrzeni. Fascynuje ją też motyw twarzy ludzkiej, który przedstawia w swoich obrazach i na różny sposób przetwarza, multiplikuje i wzbogaca elementami świata wyobrazonego. Uczestniczyła w wystawach indywidualnych i zbiorowych w Polsce, RPA, Niemczech, Grecji i Turcji.

Janina Rudnicka (ur. 1955 r. w Starogardzie Gdańskim) – w latach 1976-1981 studiowała w PWSSP w Gdańsku. Dyplom w zakresie rzeźby obroniła w pracowni prof. Franciszka Duszeńki. Obecnie jako profesor nadzwyczajny ASP w Gdańsku prowadzi Pracownię Rysunku na Wydziale Rzeźby. Dwukrotna stypendystka Ministra Kultury i Sztuki. Wypowiada się głównie poprzez medium rzeźbiarskie i rysunkowe. Zajmuje się także projektowaniem przestrzennym. Wzięła udział w licznych wystawach indywidualnych i grupowych, konferencjach oraz sympozjach artystycznych w Polsce, Szwecji, Izraelu, Turcji i Włoszech.

Marek Sienkiewicz (ur. 1964 r. we Wrocławiu) – studia w zakresie rzeźby odbył w poznańskiej PWSSP. Dyplom w pracowni prof. Jana Berdyszaka uzyskał w 1994 r. Od końca lat 90. związany z wrocławską Akademią Sztuk Pięknych, gdzie obecnie prowadzi pracownię rzeźby. Tworzy instalacje, formy rzeźbiarskie, rysunki, obiekty przestrzenne. Wypowiada się także poprzez sztukę performance. Laureat nagrody Grand Prix, „Prague Quadriennial of Theatre Design and Architecture”, Centrum Scenografii Polskiej, Katowice. Uczestnik kilkudziesięciu wystaw grupowych w Polsce, Czechach, Francji i Słowacji.

Elżbieta Terlikowska – ukończyła studia na Wydziale Projektowania Form Przemysłowych PWSSP we Wrocławiu, gdzie obroniła również dyplom z malarstwa u prof. Józefa Hałasa. Od końca lat 70. wypowiada się w formach malarskich, graficznych, rysunkowych. Często posługuje się technikami autorskimi, które nie pozwalają na jednoznaczną klasyfikację sztuki Terlikowskiej. Od lat 80. działa aktywnie jako scenografka, projektując dekoracje i kostiumy dla teatrów polskich i zagranicznych. Jest artystką niezwykle kreatywną i płodną – do tej pory stworzyła blisko 150 realizacji, w których istotną cechą jest poszukiwanie nowych tworzyw, rozwiązań i środków wyrazu. Za całokształt swojej twórczości otrzymała Nagrodę Kulturalną Miasta Wrocławia. Jej prace

Galeria Miejska
we Wrocławiu

ul. Kiełbaśnicza 28, 50-109 Wrocław
biuro@galeriamiejska.pl, tel. +48 71 344 67 20

www.galeriamiejska.pl

scenograficzne były ponadto wielokrotnie nagradzane na festiwalach teatralnych w Polsce, Czechach, Niemczech czy Rosji.

Zofia Tkaczyk – absolwentka Wydziału Szkła i Ceramiki wrocławskiej PWSSP. Tworzone przez nią instalacje i obiekty wykonywane są z delikatnych, kruchych i nietrwałych materiałów. W malarstwie, które jest jedną z jej ulubionych form wypowiedzi zamiast farb często stosuje barwioną glinę. Już w latach 80. zainteresowała się także tkaniną artystyczną, którą – podobnie jak malarstwo – twórczo reinterpretuje, wydobywając z niej nowy potencjał. Bliską jej formą artystyczną były także efemeryczne instalacje powstające z ziemi, piachu, leśnego igliwia czy strąków fasoli. Brała udział w najważniejszych prezentacjach wrocławskiego środowiska artystycznego. Żyje i pracuje w Srebrnej Górze.

Maria Wrońska – dyplom w zakresie rzeźby obroniła w 1993 r. w pracowni prof. Leona Podsiadłego we wrocławskiej PWSSP. W latach 1992-95 była asystentką prof. Alojzego Gryta. Obecnie pracuje w Katedrze Mediacji Sztuki na Wydziale Malarstwa i Rzeźby wrocławskiej ASP. Emblematyczne dla jej twórczości są instalacje dedykowane konkretnej przestrzeni, odnoszące się do specyfiki danego miejsca i czasu. W jej twórczość dominuje medium filmowe, które stanowi kanwę większych instalacji przestrzennych. Brała udział w wystawach organizowanych przez Galerię Labirynt w Lublinie, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w Warszawie.